

קול תודה

עלון התחזקות חודשי בענייני השבח וההודאה לבורא עולם

צדיקים מודים לה'

סיפר הרה"צ רבי שמואל פרנקל מדאראג ז"ע, כי באחת מנסיעותיו לטריעסט, לא מצא שום סחורה לקנות, עד שהיה נדמה לו שכל מה שטרח והוציא בהוצאות הדרך היה לחינם.

כאשר פנה לשוב לביתו פגע באיש אחד שהיה נופל ברוחו ופניו רעים מאוד.

כששאלו לפשר הדבר, השיב לו כי הוא סרסור של ד' מינים, ומאחר שלא מצא שום עסק להתעסק בו, זה כבר שלושה ימים שלא בא מאכל לפיו, ועל כן פניו רעים.

תיכף לקח אותו ר' שמואל לאכסניה, וציוו לבשל דג משובח לאכול עמו בסעודה, והיה מדבר על לבו, עד שנתיישב ושב ורוחו אליו.

באמצע הסעודה, עמד האורח ממושב והתחיל לזמר ולרקד. כאשר אכל מעט שוב עשה כמעשהו הראשון, וכן עשה כמה פעמים.

כראות הרה"ק את גודל שמחתו, שאלו: "לשמחה מה זו עושה?"

השיב לו, כי הנה השם יתברך ברא את עולמו והכין פרנסה לכל אחד ואחד, והנה אני סוחר חריץ וממולח, ובדרך הטבע היה צריך להיות לי ממון מספיק, לכל הפחות עבור לחם יום ביומו. ואם כך דבר זה שקרה לי ששלושה ימים לא היה לי מה לאכול, **זה בוודאי אינו טבעי, רק שזה מחמת השגחה פרטית מאתו יתברך שמו, ומאחר שאני רואה בחוש שאני מושגח כל כך בפרטות, אם כן בוודאי יש לי על מה להודות ולשמוח.**

והפטיר הרה"ק ואמר, שהיה כדאי לו כל הטרחה וההוצאה ללמוד מדרגה נעלה זו.

המצווה הגדולה - להודות ולשמוח

לבו שש בקרבו".

ה"חפץ חיים", בסוף ספרו "שמירת הלשון", חשף את רחשי לבו, שמאוד הטריד אותו המצב: **הייתכן שיהודי יעבור יום שלם ולא יתבונן לעורר את ליבו ל"מצווה הגדולה ביותר" (כלשון חובות הלבבות שער י') של אהבת ה'?**

על כן הוא מציע לכל יהודי לקבוע זמן מסוים ביום, בו יתבונן בחסדי הבורא ויתעורר לאהוב אותו. שכן מהדרכים הטובות והנוחות ביותר להשיג אהבת ה' היא ההודיה לה', כדברי הספורנו (בהקדמה לתהלים): "וכאשר יתן תודה לא-ל יתברך, בהכירו את דרכי טובו וחסדו, יקנה האהבה המכוונת, כאמרו 'ואהבת את ה' אלקיך'".

לאור זאת, נוכל להבין מדוע אנו רואים בחוש, שההודיה משפיעה שפע רב של ברכה והצלחה רוחנית וגשמית על האדם. שהרי מבואר בתורה בקללות שבפרשת "כי תבוא", שכל הצרות ח"ו מגיעות מחמת חוסר אהבת ה', ובסוף פרשת "נציבים" מובא שכל הברכות מובטחות למי שאוהב את ה'. על כן מובן הדבר, שעל ידי שמשתדלים לעורר את רגשות לבנו לאהבת ה' על ידי ההודיה, זוכים לפתיחת כל שערי הברכה העליונה.

לפי האמור, נראה להמליץ, לפני שמתחילים להודות לה', לחשוב: "הגני מוכן ומזומן לקיים מצוות העשה דאורייתא של 'ואהבת את ה' אלקיך', ויהי רצון שתהיה לנחת רוח גדולה לבורא ית' ". הקדמה זו תעורר את האדם לא רק להודות ברגש מושלם, אלא לשים לב לאהבה הגדולה של הבורא אליו המתגלה מתוך כל החסדים, ואז גם ליבו יתמלא אהבה נלהבת, שמחה והודיה לה'.

המכיר שהודיה היא שער לעולם הנפלא של אהבת ה', יבחין שיש בהודיה דרגות ללא סוף. ההודיה מתאימה גם לילדים קטנים, וגם לתלמידי חכמים מובהקים. שכן באהבת ה' יש כמה דרגות (ע' ספר "שערי אהבה" פ"ג), וההודיה תרומם את האדם מדרגה לדרגה - ממש סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה. יזכנו השי"ת להאיר את לבנו במאור ההודיה השמחה והאהבה לה'.

(הדרכה נפלאה, כיצד להגיע מהודיה לאהבת ה' אמיתית, ניתן למצוא בחוברת "שערי הודיה", להשיג בסניפי "לעולם אודך" או בספר החדש "שערי אהבה" בחנויות הספרים).

ידועים דברי הרמב"ן (בסוף פרשת בא): "שכוונת כל המצוות שנאמין באלוקינו ונודה אליו שהוא בראנו". כדבריו, שמישמת חיינו היא ההודיה לה', משמע גם בברכה שמברכים לפני קריאת שמע בשחרית: "וקרבנו מלכנו לשמך הגדול... להודות לך".

אולם הדבר לכאורה תמוה מאוד: כיצד ייתכן שמצווה כל כך חשובה, שהיא מטרת כל התורה, אינה מופיעה כמצווה פרטית מכלל תרי"ג מצוות התורה? הרי בכל התורה לא מצאנו מצווה להודות להשי"ת על כל חסדיו הרבים (חוץ מברכת המזון על הפת בלבד)?

קושיא מעין זו, יש גם לגבי מצוות השמחה. מובא באורחות צדיקים: "כל העושה המצוות בשמחה, יש לו שכר אלף ידות (פי' אלף פעמים) יותר ממי שהמצוות עליו למשא".

גם כאן נשאלת השאלה: אם הדבר כה חשוב, מדוע לא מופיע בתורה באופן מפורש שיש מצווה לשמוח בקיום המצוות? השאלה מתחזקת שבעתיים בפרשת "כי תבוא", שם מנויות תשעים ושמונה קללות הבאות ח"ו מחמת חוסר שמחה בקיום המצוות. כיצד יתכנו עונשים כה חמורים, על דבר שמעולם לא נצטוונו בו?

בספר "שערי אהבה" מיישב את הדבר באופן המאיר את העניין: באמת התורה כן ציוותה על כשנצטוונו במצוות העשה של "ואהבת את ה' אלקיך", נכלל במצווה, לעורר את ליבנו לאהוב את ה' בכל הדרכים האפשריות. ומהן, להודות לה' תמיד על כל חסדיו, ולשמוח בעשיית מצוותיו, כאשר יבואר בע"ה.

מצווה חשובה זו נתייבנו גם לקרוא בבוקר ובערב בקריאת שמע, ולכתוב אותה בתפילין שמינים על היד ועל הראש, וכן במזוזה שבכל פתחי הבית. מטרת מצוות אלו היא ברורה, כמו שכתב הרמב"ם (הלכות מזוזה פ"ו): "חייב אדם להיזהר במזוזה מפני שהיא חובת הכל תמיד, וכל זמן שיכנס ויצא יפגע ביחוד השם, שמו של הקדוש ב"ה, **ויזכור אהבתו**". נמצא, שהתורה דורשת מאתנו שתהיה לנו תזכורות רבות במשך היום, להזכירנו להתחזק בקיום מצווה חיונית זו של אהבת ה'.

אדם שאוהב את ה', יקיים את מצוותיו בשמחה, כדברי המסילת ישרים (פרק יט): "ענפי האהבה הם השמחה ... כי כל מה שזוכה האדם ליכנס יותר לפניו בחדרי ידיעת גדולתו יתברך (שמכיר את טובו ואהבתו) יותר תגדל בו השמחה, ויהיה

ווארט של הודיה

כתב בספר "באר מים חיים" (בראשית מו,א): "...זה אומר 'אודך כי עניתני ותהי לי לישועה' (תהלים קיח,כא), כלומר שאני מודה ומשבח לך בעת עניתני (מלשון עינוי וצער) בשמחה, באמרי שהכל טובה וחסד הוא, ובזה 'ותהי לי לישועה', כלומר שהצרה נעשה לי ישועה ממש, כי נתהפך הדין לרחמים ממש."

נדרי לה' אשלם

מבוסס על סיפור אמיתי לפרוסת בקו "קול תודה"

אני מפרסם, וצמרמורת אוחזתני. אבא הטוב והמטיב לנו שמשגיח עלינו בצורה מדויקת ומכוונת לטובתנו בלבד, וזה מרגש כאשר זוכים לחוש זאת. אנחנו עדיין לא מאמינים שהיינו בסיטואציה שנקלענו אליה ברחמים רבים.

הסיפור שאספר, כנראה מוכר לכם מהקוראים ותודה לכל אחד שהתפלל עלינו, ובוודאי ששום תפילה לא שבה ריקם, וכמובן שפעלה ישועות.

לפני כחצי שנה זכיתי להתארס בחסדי שמיים. במקביל, תקופה ארוכה אבי היקר לא חש בטוב. יומיים לפני שבת ה"אופרוף" שלי, אבי הרגיש חולשה כה חזקה, שגרמה לחוסר יציבות, גם בהליכה. לאחר בירור במיון, ובדיקות CT ו-MRI, התברר לדאבונו, שנמצא לו גידול בראש. החולשה התגברה, ואבי הגיע למצב של חוסר תפקוד כמעט מוחלט.

ביום חמישי, יום לפני ה"אופרוף", אבי הובל לניתוח חירום, ניתוח מקדים לניתוח הגדול להוצאת הגידול.

אינני יכול לשחזר את קרבת ה' הגדולה שהרגשתי, ואיך חשנו שהתאריכים תוכננו בקפידה לטובתנו.

אני מרגיש צורך עז לפרסם ולהעיד, ש"מזמור לתודה" התגלגל בפי ללא הפסק, מתוך שינה ועד השינה, מתוך עייפות ובין שיחת טלפון בהולה לנסיעה לבית חולים. בעיניים עצומות ופתוחות. הרגשתי את "עבדו את ה' בשמחה" בדיוק כפי שתוכנן לנו. ה' הוא האלוקים, שרק הוא עשנו ולו אנחנו. הוא ברחמיו הושיע ויושיענו, ולכן "הודו לו ברכו שמו, כי טוב ה' לעולם חסדו", בכל עת ובכל

שעה, ונאמין בו לעד לתמיד.

זה היה נשמע הזוי ולא הגיוני, איך דווקא ביום החתונה נערך הניתוח החשוב והמכריע, אך רק הוא ית' לבדו יודע תעלומות, הכל מתוכנן ומושגח.

יום לפני הניתוח, כשהגעתי עם אמי שתחי' להתברך מאבי, זכינו יחד לרגעים גדולים ומרגשים. ישבנו יחד, בעוד דמעות התרגשות זולגות מעינינו, והודינו על החסדים המרובים שאופפים אותנו במצב הנתון. ואביא לפניכם כמה מהדברים שהודינו עליהם באותם הרגעים:

זה היה נשמע הזוי ולא הגיוני, איך דווקא ביום החתונה נערך הניתוח החשוב והמכריע, אך רק הוא יתברך לבדו יודע תעלומות, הכל מתוכנן ומושגח.

ראשית, יום החופה הוא יום גדול לחתן, להוריו ולכל קרוביו, ואפשר לפעול בו ולזכות לישועות. ראינו בכך השגחה מופלאה, שהניתוח נערך

דווקא בעת רצון המיוחדת הזאת.

דבר שני, באופן טבעי לא רצינו בפרסום העניין, אך כשאבי החתן לא נמצא באופרוף ובכל החתונה, ובשמחת השבע ברכות, לא היה ניתן להעלים את המקרה. כנראה שמשמיים רצו תפילות רבות וברכות מיוחדות שבטוח שברו מחיצות והגיעו עד לכסא הכבוד. דבר נוסף, אבי שיחיה לא היה במצב שיכל לעמוד על הרגליים ולהוביל לחופה. ובמקום שראשו ביום זה יתמלא במחשבות על כל הסיפורים והארגונים לחתונה, רוב היום עבר עליו בשינה בחדר ניתוח, כששכינה למראשותיו ועם ישראל בכל העולם מתפלל לישועתו.

הודינו על כל אלו, ועל חסדים רבים נוספים, וביקשנו הלאה שנזכה לראות ניסים וישועות.

בבוקר יום החתונה אבי נכנס לחדר הניתוח בחיוך, באמונה, ובמאור פנים שחזק את כולנו. אכן הרגשנו איך שההודיה נותנת לנו ולאבי כח ושמחה, אפילו במצב הנוכחי.

מייד בגמר הניתוח, אבי היקר התעורר, עירני לחלוטין, דיבר עם כל אחד מבני הבית בטלפון, ובכל שעות החתונה היינו איתו בקשר, כשהוא צופה בחתונה במעגל סגור בהיותו בטיפול נמרץ.

ב"ה הוא הרגיש הרבה יותר טוב, והוגדר בפי הרופאים כאדם ש"התעורר בתחיית המתים".

כעת, בחסדי ה' עלינו, הוא מחלים, הולך, מתפקד, הבדיקות משתפרות מיום ליום. אנחנו מודים ומודים, וחשים עד כמה ההודיה נותנת לנו כוח להמשיך. וממשיכים אנו, כמובן, גם לבקש על העתיד, שהחולשה תעלם לחלוטין, ושנזכה בקרוב לערוך סעודה מפוארת ולהודות בה על רפואתו השלמה בבריאות איתנה.

ציורים: יהושע וייסמן 054-8441131

ניתן לתרום לארגון גם בקו הצדקה של "קהילות"
073.2757000
 (קוד 8856) וכן במכשירי "קהילות" בבתי הכנסת (בחיפוש: 'לעולם אודך')
כמו"כ ניתן לתרום בטל': 055.6789852
 ניתן לתרום לעלון ולהקדישו ל"ע"נ או לישועה, או כהודיה לה' על חסדיו
אנא עזרו לנו להמשיך להפיץ את אור ההודיה!

מבצע החודש למבצע ההודיה
 קבל על עצמך בלי נדר להודות לה' לפחות דקה ביום, מסור שם לישועה וקבל שם אחר לתפילה. הגברים המצטרפים יוכלו לקבל החודש במתנה את החוברת "שערי הודיה"
להצטרפות לגברים - 055-6708883 לנשים - 0773137119 (1)
מתחברים להודיה לה'
 ניתן לרכוש את כל מוצרי ההודיה, בעמודות ברחבי הארץ. לבירור העמדה הקרובה לביתך ניתן להתקשר לטלמסר 079-5420539 שלוחה 22

שערי הודיה
 רוצה לשנן את שנת המותק של ההודיה לה'??
 להכנס לתוך עולמה הפלא של האמת והקרבת אלוקים לי טוב?
 לחוש את השמחה והנעימות המרוממת של האמת ההודיה?
 את כל הדברים הנפלאים הללו תוכל להשיג בס"ד בעזרת החוברת הנפלאה "שערי הודיה", שתפתח את שערי לבך להודיה אמיתית.
 מוקדים בכל רחבי הארץ. ניתן לקבל גם בדואר. למרטים: 055-678-56-47

להקדשת גליון לע"נ או לישועה ניתן להתקשר לטלפון: 055.6785647
העלון מוקדש לרפואת מרדכי בן ו. וכהודיה לה' על חסדיו עמנו ובתפילה לעתיד
ניתן לקבל את העלון במייל
 בשליחת בקשה ל: KT6171190@gmail.com
לקבלת העלון באנגלית
 KolToda1@gmail.com